

Dorthe Boe Danbjørgs tale ved solidaritetsmarchen for ligeløn

Taler

Dorthe Boe Danbjørg
Forkvinde for Dansk
Sygeplejeråd

Dato

8. august 2021

Sted

Christiansborgs Slotsplads

Omstændigheder

Marchen var arrangeret af Dansk Kvindesamfund for at vise støtte til sygeplejerskernes overenskomstkonflikt om ligeløn.

Kære alle sammen.

Tak for invitationen til at komme og tale i dag. Jeg er glad for at være her.

(noget om stemningen, børn, vejret, mange røde t-shirts)

Det er fantastisk at opleve stor solidaritet og opbakning fra alle jer. Det betyder meget for os. Det er os, sygeplejerskerne, der i øjeblikket er i konflikt. Men vi kæmper ikke alene. Det er alle kvinders kamp. Alle de kvindedominerede fags kamp.

Vi har nu strejket i 7 uger.

Det er en alvorlig situation. Alvorlig for det danske sundhedsvæsen. Alvorlig for borgerne/patienterne. Alvorlig for sygeplejerskerne.

Strejken kan for alvor mærkes nu. Mere end 49.000 operationer og behandlinger er aflyst i regionerne.

I kommunerne kan flere og flere borgere ikke komme hjem, fordi de stranded på hospitalerne. Og flere og flere besøg fra sygeplejersken eller sundhedsplejersken aflyses.

Sygeplejerskerne ser på første hånd, hvilke konsekvenser det har for borgerne.

Det er ikke en nem beslutning at strejke.

Det har heller ikke været en nem beslutning at øge strejkeudtaget, som vi nu har gjort flere uger i træk. I de kommende uger vil vi se, at strejken vil gøre endnu mere ondt – også i takt med, at sommerferien slutter, og sygehusene skal tilbage til almindeligt aktivitetsniveau. Men vi må indse, at det skal gøre ondt, før vi får arbejdsgivernes og politikernes fulde opmærksomhed.

Vi har lavet et udtag, der er særdeles effektivt. Vi bruger nålestik til at sætte ind der, hvor det gør mest ondt på arbejdsgiverne. F.eks. en central visitationsenhed. Formålet er at lægge det størst mulige pres og bevare musklerne til at tage kampen helt til slut.

Arbejdsgiverne og regeringen er tavse. Forbavsende tavse. Nu må tage ansvar.

Chefforhandleren for Danske Regioner bruger det samme standard svar:

- Vi vil faktisk gerne give sygeplejerskerne mere i løn, men pengene skal komme et sted fra, og det er ikke lykkedes i forhandlingerne af aftale, at andre faggrupper skal have mindre. Vi vil gerne gå i dialog, men sygeplejerskerne må komme med et realistisk forslag. Det er svært at se en løsning ad forhandlingsvejen. Vi har brug for en lønkomite, og så skal der selvfølgelig handling bag.

Det hænger bare ikke sammen. Arbejdsgiverne må komme ud af busken! De må hente hjælp på Christiansborg, hvis det er det, der skal til. Tag ansvaret på jer.

Vi bliver ved med at øge presset. Der kommer mere. For vi giver ikke op. Har I måske tænkt jer at give op??!

Vi strejker for, at arbejdsgiverne og Christiansborg skal give sygeplejerskerne en retfærdig løn.

Kampen er ikke ny. Den har vi kæmpet i 5 årtier!

Det er den femte strejke som vi indleder. Femte! Og mange har vi taget sammen på tværs af faggrupper.

Er der nogen her, der var med i '08?

Med i 1999? 1995? 1973?

I dag står vi sammen med mange andre faggrupper. Må jeg høre – er der nogle:

Pædagoger?

Jordemødre?

Socialrådgivere?

Og hvor mange af jer er sygeplejersker?

Er der nogle jeg har glemt?

Til alle jer: Tak fordi I bakker op og viser jeres solidaritet.

Fælles for vores fag er ønsket om at ville gøre en FORSKEL for andre mennesker. En FORSKEL for den syge, den fødende, borgere med særlige behov, små børn.

Det danske velfærdssamfund, som vi kender det, kan ikke bestå uden os. Hvem skal tage hånd om de syge eller passe vores børn?

Det er derfor vi står her, fordi vi gør en vigtig FORSKEL for velfærdssamfundet.

Men vi vil ikke længere finde os i den FORSKEL, der er på ”kvindeløn” og ”mandeløn”.

VI KÆMPER FOR EN FREMTID UDEN FORSKEL.

Kvinder har med #metoo sagt nej til de mænd – og systemer - der mener, at en hånd på låret fra chefen er ok. Kvinder har sagt nej til sex uden samtykke. For første gang siden 1970'erne, sker der et væsentligt ryk væk fra sexismen og på vej mod ligestilling. Nu siger vi NEJ til en løn, der er udtryk for et forældet syn på køn og arbejde.

Vi vil ikke længere betales mindre for vores arbejde, fordi vi for mere end 50 år siden blev vurderet mindre værd.

Tjenestemandereformen i '69 placerede sygeplejersker, pædagoger, socialrådgivere og jordemødre i bunden. Historien kender I alt for godt.

Med vores strejke og vores fælles ligelønsarbejde har vi også fået det budskab ud til danskerne. For et år siden havde stort set ingen danskere hørt om den reform, men det er slut nu. I dag ved langt de fleste godt, at der er noget galt med vores lønhierarki i det offentlige.

Sygeplejersker knokler. Og under corona har de knoklet ekstra meget. Det gør vi gerne. Vi står i forreste linje, når danskernes sundhed er på spil. Det ved jeg, at I også gør hver eneste dag – uanset hvilken faggruppe I kommer fra.

Men vi skal have den løn, vi er værd. Det får vi ikke.

Hvad siger I? Får I den løn I er værd???

Nu er det så sygeplejerskerne, der strejker. Vi strejker af den simple årsag, at vi ikke får nok i løn.

Lad det være helt klart for arbejdsgiverne og politikerne på Christiansborg: I står med et massivt problem. Titusindvis af sygeplejersker er så utilfredse med deres løn, at de har sagt 'nok er nok'.

Situationen er alvorlig. For sundhedsvæsnet, patienter, borgere, sygeplejersker. Det er vores fremtid, der er på spil.

Nye tal fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering viser, at hver tredje rekruttering af sygeplejersker er forgæves. Hver tredje! En ny analyse fra DSR viser, at der er 4700 ubesatte sygeplejerskestillinger i øjeblikket.

Det skriger jo til himlen. Jacob Birkler, der bl.a. er kendt fra Etisk Råd, har i Femina for nylig spurgt danskerne:

”Har du overvejet, at du kan blive den næste patient, der mangler en

sygeplejerske?”

Det er et fremragende spørgsmål, for en retfærdig løn og nok sygeplejersker til sundhedsvæsenet hænger sammen.

Vi har brug for, at både politikere og arbejdsgivere – og alle danskere – indser, at det også er det, der er spil her.

Jeg er sikker på, at man kunne stille samme spørgsmål for mange andre faggrupper.

Appellen er klar: arbejdsgivere og politikere må stå på ansvar og handle, så sygeplejersker og alle kvindedominerede velfærdsprofessioner får en retfærdig løn.

Højere løn er en del af løsningen på at rekruttere og fastholde flere i vores respektive fag.

Strejken har store konsekvenser i samfundet. Vi ser på første hånd, hvordan borgere og patienter rammes, når de ikke kan få den nødvendige sygepleje. Men det er vigtigt at fortælle patienterne og borgerne – og alle i Danmark - at det ikke er dem, vi ønsker at ramme. Det er arbejdsgiverne.

Sygeplejerskernes strejke er et symbol på vores fælles kamp. Det er vores allesammens opgør for en fair løn. Vi tager en for holdet med strejken.

Derfor håber jeg også, at alle jer der står her i dag – og jeres kolleger, familie og venner – står bag os i vores kamp. Det er nu, det gælder.

Hvis vi alle – aktivister, politisk valgte, tillidsfolk og medlemmer – trækker i samme retning, kan vi nå målet.

Vi oplever at have en stærk opbakning i befolkningen. Faktisk er den blevet endnu stærkere på det sidste! Det viser I også i dag.

Samtidig har nogle politikere på Christiansborg fået øjnene op for, at der er behov for politisk handling for at gøre op med den manglende ligeløn – og for at passe på fremtidens sundhedsvæsen og velfærdssamfund.

SF har for nylig foreslået, at folketinget vedtager en ligelønslov. Og flere partier (EL, SF, DF) har indset, at der også skal følge penge med fra Folketinget.

Vi mangler stadig at få bl.a. regeringen på banen. Her bør Socialdemokratiet løfte blikket og se på, hvad deres kolleger på Færøerne allerede har erkendt.

Det færøske socialdemokrati, Javnaðarflokkurin, har nemlig iværksat et opgør med Tjenestemandereformen fra 1969.

Partiet foreslår en ny offentlig lønstige, der skal udvikles sammen med arbejdsmarkedets parter. Målet er et lønløft af velfærdsprofessionerne, så lønnen svarer til uddannelse og ansvar.

Nu hvor både statsministeren, de øvrige ministre og partiledere er vendt tilbage fra sommerferien, er det på tide, at de kommer i arbejdstøjet – og tager ansvar for at finde en holdbar og retfærdig løsning på sygeplejerskernes løn – og alle kvindedominerede fags løn.

Vi giver ikke op. Vi bliver ved. Vores lønindplacering er for lav.

Og nu er det på tide, at vi får en FREMTID UDEN FORSKEL!

Tak for ordet. God kamp!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale, Fagbevægelsen, Ok21

Relateret

Halime Oguz' tale ved solidaritetsmarchen for ligeløn
8. august 2021

Elisa Rimplers tale ved solidaritetsmarchen for ligeløn
8. august 2021

Signe Færchs tale ved solidaritetsmarchen for ligeløn

8. august 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dorthe-boe-dansbjorgs-tale-ved-solidaritetsmarchen-for-ligelon>